

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا

أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَصِلُوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ.

SİRÂT-I MÜSTAKİM

Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s), bazı sahabileriyle birlikte bulunduğu bir esnada Kerim Kitabımızdan bir âyet okumuştur. Bu âyet, İslam'dan önceki din mensuplarının, Allah'ın dinini nasıl tahrif ettiklerini şöyle haber veriyordu: **“Onlar, Allah'ı bırakıp, hahamlarını, rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i rab edindiler. Oysa onlara sadece bir olan Allah'a kulluk etmeleri emredilmişti. Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. O, yüceler yücesidir; onların ortak koştuklarından münezzehtir.”**¹

Efendimizin âyet-i okumasını müteakip daha önce Hıristiyan iken Müslüman olmuş bir sahabe, “Yâ Resûlellah! Biz onlara kulluk etmiyorduk ki!” dedi. Bunun üzerine Peygamberimiz, **“Onlar size istediklerini helâl, istediklerini haram kılıyorlardı. Siz de onlara uyuyordunuz öyle değil mi?”** diye sordu. Sorusuna “Evet!” cevabını alınca da, **“İşte âyette sözü edilen durum budur.”** buyurdu.²

Kıymetli Kardeşlerim!

Bu âyet-i kerime bizlere göstermektedir ki; insanoğlu, tarih boyunca din anlayışı ve tasavvurunda zaman zaman sapmalar ve savrulmalar yaşamıştır. İşte bu sapma ve savrulmalara karşı Yüce Rabbimiz Âdem (a.s.)'den Efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.s.)'e kadar kutlu elçileri vasıtasıyla insanlığı tevhid inancına çağırmıştır.

Tevhid inancı, sırat-ı müstakimdir, dosdoğru yoldur. Bu yolda sadece bir olan Allah'a itaat, teslimiyet ve kulluk vardır. Bu yolda şirk, küfür, nifak, ikiyüzlülük değil; özüyle sözüyle bir olmak, olduğu gibi görünüp, görüldüğü gibi olmak vardır. Bu yolda ahlak, erdem ve samimiyet vardır. Bu yolda eğrilik değil, doğruluk; ihanet değil, sadakat vardır. Bu yolda sapkınlık, azgınlık, haddi aşma ve zalimlik değil; istikamet, adalet ve hakka tabi olmak vardır.

Bu mübarek yolun son davetçisi Efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.s.) olmuştur. Yüce Allah, din-i mübin-i İslam'ı Kerim Kitabımızla ve Peygamber Efendimizle kemale erdirmiştir.³ O gün

bugündür insanlığı bu bereketli yola çağırın hakiki ilim ve irfan ehli nice bahtiyar kimseler olmuştur. Ancak, suret-i haktan görünerek insanları sırat-ı müstakimden saptıran, onları batıla davet eden nice bedbahtlar da olmuştur.

Kardeşlerim!

Sırat-ı müstakimde, Allah ve Resûlü'nün, Kur'an ve sünnetin önüne hiçbir anlayışı geçirmek yoktur. Sırat-ı müstakimde dinin sabitelerini değiştirmeye kalkışmak yoktur. Sırat-ı müstakimde hiç kimsenin, arzu ve isteklerine, çıkarlarına göre helal ve haram koyma yetkisi yoktur. Zira böyle bir durum, dini mübin-i İslam'ı tahrif etmektir. Dinin içini boşaltmaktır. Dini tahrip etmektir. Yeni bir din ihdas etmektir. Bilinmelidir ki; kendisini Kur'an ve sünnetin önüne geçirerek yeni bir din ihdas etmeye yeltenenler de, körü körüne böylelerinin peşi sıra gidenler de beyhude bir yolun yolcularıdır. Aksine sırat-ı müstakimde Kur'an ve sünnetin ebedi rehberliğinde, İslâm kültür ve medeniyetinin zengin bilgi mirası eşliğinde nezih bir hayat yaşamak vardır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Yüce Allah'ın dosdoğru yolunda, Peygamberler dışında ismet sıfatına sahip “masum ve tartışılmaz” herhangi bir şahsiyet yoktur. Sırat-ı müstakimde Peygamberler dışında hiç kimsenin özel, seçilmiş ve yanılmaz olduğu düşünülemez. Herhangi bir kimsenin sözlerine, eserlerine ve davranışlarına mahza hikmetli olduğu düşüncesiyle kutsiyet atfedilemez. Sırat-ı müstakimde Allah'a isyan hususunda hiçbir varlığa itaat edilemez. Hâsılı, mutlak itaat ve bağlılık, çerçevesi Kur'an ve sünnet tarafından belirlenen ilkelere dir.

Kardeşlerim!

Unutmayalım ki; herkes, ahiretteki âkıbetini bu dünyada yapıp ettikleriyle kendisi belirleyecektir. Hiç kimse sorumluluğunu ve hesabını bir başkasına asla yükleyemeyecektir.⁴ O büyük günde tek umudumuz sadık imanımız, samimi niyetimiz, sahih bilgimiz, salih amellerimiz, selim kalbimiz olacaktır. Tek sığınağımız, Rabbimizin engin merhameti olacaktır.

Yüce Rabbimiz, bizleri her daim sorumluluk bilinciyle, hesap şuuruyla yaşayan ve merhametine nail olan kullarından eylesin. Yüce Rabbimiz, bizleri bir an olsun sırat-ı müstakiminden ayırmasın, mahrum bırakmasın. Yüce Rabbimiz, dini değerlerimizi, imanımızı, İslam'ımızı tahrif ve istismar etmek isteyenlere fırsat vermesin.

¹ Tevbe, 9/31.

² Tirmizi, Tefsiru'l-Kur'an, 9; Beyhakî, Sünenü'l Kübrâ, X,196.

³ Muvattâ, Kader, 3.

⁴ İsrâ, 17/13-14.